

10 Μαΐου 2015

Ξέρετε γιατί διαβάζουμε τα μαρτύρια των Αγίων;

/ Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Πεμπτουσία

Για να ιδούμε, τι τραβούν οι Άγιοι.

Κι όταν λέμε τα Μαρτύρια του καθενός, οι Άγιοι χαίρονται, όχι χαίρονται και καμαρώνουν εγωιστικά.

Χαίρονται, ξέρετε γιατί; Εν Κυρίω.

Χαίρονται, που μπόρεσαν, με τη χάρη Του, και Μαρτύρησαν και υπέστησαν δεινά για το Όνομα Του.

Κι όταν τα λέμε, χαίρονται οι Άγιοι. Αγάλλονται και λέν: Δόξα να χεις, Χριστούλη μου, που μας βοήθησες και Μαρτυρήσαμε για το Όνομα σου, είσαι μεγάλος, είσαι σπουδαίος, είσαι δυνατός.

Γι αυτό λέει ο Παύλος ο μέγας: Ο καυχώμενος, εν Κυρίω καυχάσθω.

Λοιπόν γι αυτό τα λέμε εδώ και χαίρονται οι Άγιοι.

Κι όταν θυμιάζομε το εικόνισμα τους, κι όταν βάζομε κεράκι, κι όταν ο τιδήποτε άλλο κάνομε και τους τιμάμε, τους σκεπτόμεθα και τους επικαλούμεθα, ξέρετε τι χαρά κάνουν; Είναι τ αδέλφια μας, που πήγαν στον ουρανό και περιμένουν κι εμάς.

Δεν άνοιξε ο παράδεισος. Περιμένουν όλοι οι Άγιοι και οι μάρτυρες κι οι ασκηταί και οι υπόλοιποι, περιμένουν εμάς, γιατί; για να λάβομε όλοι μαζί τον αιώνιο μισθό μας είναι οικογένεια οι Άγιοι οικογένεια η Εκκλησία.

Περιμένουν εμάς!

Οπως ενας πατέρας και μάνα, πό χουν στείλει τα παιδιά τους στον πόλεμο, και γυρίζουν τα παιδιά, ένα-ένα, περιμένουν να ρθει και το τελευταίο, για να κάνουν το συμπόσιο της χαράς και της συναντήσεως και της διασώσεως έτσι.

Κι όταν Έχουμε πόνους, αρρώστειες, δεινά, ή «τάς διοκλητιανούς» των ανιάτων νόσους, ας σκεπτόμεθα τους Αγίους.

Ξέρετε τι κάνουν αυτοί τότε; Μας επισκέπτονται.

Σκέπτομαι και επισκέπτομαι, είναι μαζί. Το επι τα συνδέει και τι; μας παίρνουν τον πόνο, μας δίνουν υπομονή και μας προσφέρουν δύναμη.

Πηγή: Απόσπασμα από το βιβλίο του πατρός Ανανίου Κουστένη, «Εαρινό Συναξάρι Α΄», [Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ](#)